

Prima instanță: Judecătoria Centru
Judecător: Ș. Niță
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Ciugureanu, B. Bîrca, S. Arnăut

Dosarul nr. 2rac-559/14

Î N C H E I E R E

06 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Nicolae Clima
Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de DFPP „Cenar” SRL,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de DFPP „Cenar” SRL către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, intervenient accesoriu SRL „Mavarcon”, privind ridicarea sechestrului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2014, prin care a fost casată hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 martie 2014, fiind emisă hotărîre nouă,

c o n s t a ț ă :

La 25 ianuarie 2013, DFPP „Cenar” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, intervenient accesoriu SRL „Mavarcon”, solicitînd anularea sechestrului aplicat în baza actului de sechestru al Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. AS0001437 din 17.08.2012 pe grîul în cantitate de 50 tone, aflat la păstrare în depozitul SRL „Mavarcon” din s. Scorțeni raionul Telenești.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, sechestrul a fost aplicat întru executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului SRL „Mavarcon” conform hotărîrii Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 0108698 din 17.08.2012.

Menționează reclamantul, că Inspectoratul Fiscal incorect a aplicat sechestrul pe grîul care aparține DFPP „Cenar” SRL și se păstra în depozitul SRL „Mavarcon” fiind dobîndit în contul datoriei acestei societăți conform contractului de vînzare-cumpărare a selitrei de amiac nr 15-M/11 din 15.02.2011.

Mai indică reclamantul că aplicarea sechestrului prejudiciază grav dreptul de proprietate DFPP „Cenar” SRL, drept garantat prin art. 316 CC RM și art. 1, Protocolul 1 la CEDO.

Solicită, reclamantul DFPP „Cenar” SRL anularea sechestrului aplicat în baza actului de sechestru al Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. AS0001437 din 17.08.2012 pe grîul în cantitate de 50 tone, aflat la păstrare în depozitul SRL „Mavarcon” din s. Scorțeni raionul Telenești.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 martie 2013 s-a dispus anularea sechestrului aplicat în baza actului de sechestru al Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. AS0001437 din 17.08.2012 pe grîul în cantitate de 50 tone, aflat la păstrare în depozitul SRL „Mavarcon” din s. Scorțeni raionul Telenești.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2014 a fost admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, casată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 martie 2013 și emisă o nouă hotărîre prin care s-a respins acțiunea.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 08 septembrie 2014, reprezentantul DFPP „Cenar” SRL – Labliuc Serghei (în baza procurii) a declarat recurs, solicitînd casarea integrală a deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că instanța de apel a încălcat normele dreptului material prin neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată și aplicarea aceleia care nu trebuia să fie aplicată.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 20.06.2014 (f.d. 126), cît și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursul se consideră declarat în termen.

La 09 octombrie 2014, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău DAF Centru a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia.

Examinînd argumentele din cererea de recurs în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de DFPP „Cenar” SRL nu se

încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătoresc contestat.

Colegiul menționează că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de DFPP „Cenar” SRL ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de DFPP „Cenar” SRL se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță